για ξάνοιξε ένα σεβντά πριχού αθούς να δέσει
να σβήνει , να μαραίνεται, να βγαίνει απ' τη μέση

κομμάτια εγίνηκε η καρδιά πριχού να πει το «τέλος»,
μα άλλο δεν το άντεχα του έρωτα το βέλος

κομμάθια εγίνηκε η καρδιά κι είπα «θα σταματήσει»
οντέ της είπα πρέπει εδά να σου ξελησμονήσει

έπρεπε για δεν ήπρεπε εμείς να γνωριστούμε
κομμάθια να γενεί η καρδιά και ν΄ αποχωριστούμε;

έσβησε και εχάθηκε τ΄ όνειρο το μεγάλο
και δε νομίζω στη ζωή να ξανακάμω άλλο

μέρες και μέρες προσπαθώ με μάτια δακρυσμένα
να αναστήσεις τα όνειρα που έκανα για σένα

ότι και να ναι τέλειο κι ιδανικό για μένα
μ' αφήνει πριν τ΄ αφήσω εγώ με μάτια δακρυσμένα

ότι και να ναι τέλειο κι ιδανικό για μένα
σβήνει πριν έρθει στη ζωή ,όπως κι εγώ με σένα…

την ώρα που χωρίζαμε μονάχα μια σκέψη
ήρθε - πως τώρα τη ζωή μου έχεις καταστρέψει

στο χωρισμό σου έκλαψα κι αντίκρισα το χάρο
και βρήκα για παρηγοριά και πάλι το τσιγάρο

στο χωρισμό σου πόνεσα, έκλαψα κι ήπια πάλι,
χαράς στον άντρα που γι' αυτόν εγίνηκα χαλάλι

κι αν σου 'πα να χωρίσουμε με 'πνιγε η αδικία
να μ' έχεις στο περίμενε χωρίς καμιά αιτία

Χριστέ μου άλλαξα ζωή , πήρα την κατηφόρα
απ' όταν εχωρίσαμε κι ας είναι λίγη ώρα

δράμα κι αν ήταν η ζωή στο χωρισμό σου απάνω
φοβήθηκα για μια στιγμή μην τύχει και ποθάνω

εγκρέμισες τα όνειρα που 'φτιαχνα κάθε βράδυ
και έφυγες πριχού χαρώ το πρώτο σου το χάδι

τα όνειρα που έφτιαχνα μ' εσένα στο πλευρό μου
τα γκρέμισες με μια αναπνιά οντέ μ' άφησες μωρό μου

είσαι από μένα ελεύθερος να κάνεις τη ζωή σου
ότι παρτίδες είχαμε τσι τέλειωσα μαζί σου

CLICK-ME.GR

τέλος θα δώσω στη ζωή κι ας είναι αμαρτία
για δε μπορώ να γίνομαι καθημερνώς θυσία

δως μου το περιθώριο και ‘γω θα βρω το θάρρος
για να σου πω «χωρίζουμε, αφού σου είμαι βάρος»

Θε μου, το ύπνο φέρε μου που μου ’χει λείψει τόσο
απ’ όταν αναγκάστηκα το χωρισμό να νιώσω

ωσάν τον ήχο τω λεφτώ που δίνεις σε ζηθιάνο
κάθε σου λέξη ακούγεται στο χωρισμό απάνω

ο τρόπος που χωρίσαμε με πείραξε, να ξέρεις,
θανέρθει όμως κι ο καιρός κι εσύ να υποφέρεις

απ’ τη στιγμή που τίναξε τη σχέση στον αέρα
πρώτη φορά μου στη ζωή τη νύχτα έκανα μέρα

ανάθεμά τον για σεβντά στσι δέκα μέρες πάνω
να σβήσει, μα ήταν λάθος μου, τίποτα παραπάνω

μωρό μου δεν ησύχασα απ’ όταν μου ’πες «φεύγω»
γιατί θωρώ πως έχασα στον κόσμο ότι λατρεύω

φεγγάρι, εφαντάστηκες ποτέ πως όλα εκείνα
που ελέγαμέ σου καθ’αργά θα σβήναν σ’ένα μήνα;

δεν είσαι διαφορετικός ,τ’απέδειξες πριν λίγο
και μου δωσες την αφορμή να σηκωθώ να φύγω

για μιας στιγμής απόφαση σηκώθηκα να φύγω
και μου΄πε: «θα καθόσουνα,αν μ’αγαπούσες λίγο»

CLICK-ME.GR